

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 62974-11-15 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי
28 ספטמבר 2016
וכלכלה

לפני כבוד השופטת בכירה דבורה ברלינר, כב' השופט ג'ורג' קרא, סג"נ, כב' השופטת אסתר
נחליאלי-חיאט

המערער מיכאל גביש - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד שמעון דולן, עו"ד ישגב נקדימון, עו"ד שרון קיסר
ועו"ד מיטל רון

נגד

המשיבה מ.י. פרקליטות מחוז ת"א- מיסוי וכלכלה
ע"י ב"כ עו"ד עמית בכר ועו"ד מאור ברדיציבסקי

מיני-רציו:

* בית משפט המחוזי קיבל, באופן חלקי, את ערעור המערער על גזר דינו של בית משפט השלום והפחית את תקופת המאסר שהושתה עליו. נפסק, כי חלוף הזמן, ובייחוד חלוף הזמן ממועד הגשת סיכומי ההגנה ועד למועד גזירת הדין מצדיקים התייחסות מיוחדת, מעבר לזו שניתנה במסגרת גזר הדין של בית משפט קמא.

- * עונשין – ענישה – התערבות ערכאת הערעור
- * עונשין – ענישה – מדיניות ענישה: מתחם הענישה
- * עונשין – ענישה – מדיניות ענישה: שיקולים
- * עונשין – ענישה – מדיניות ענישה: שיקולים לקולה
- * עונשין – ענישה – שיקולים

המערער – מנהל תיקי ניירות ערך ותיק, הגיש ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב. המערער הורשע בחמישה אישומים, בין השאר, בעבירות שעניינן: גניבה בידי מורשה; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; מרמה והפרת אמונים בתאגיד; השפעה בדרכי תרמית על שערי ניירות ערך. בגין הרשעותיו נגזרו על המערער 5 שנות מאסר, מאסרים מותנים לתקופות של 9 חודשים ו-5 חודשים וכן הוטל עליו קנס בסך של 150,000 ש"ח.

בית המשפט פסק כלהלן:

אין מקום להתערב בשיקול דעתו של בית המשפט אשר קבע כי מדובר בשני אירועים נפרדים ובשני מתחמי ענישה. יתכן שניתן היה לקבל הנמקה הרואה בכל הפרשה אירוע אחד. בהעדר ממצאים מוחלטים בנושא אין מקום להתערב.

בגין האירוע הראשון גזר בית המשפט קמא שלוש וחצי שנות מאסר ובגין האירוע השני גזר שלוש שנות מאסר וחפף שנה וחצי בין העונשים. מתחמי הענישה הולמים את מסכת העבירות המפורטת בכל אחד משני האירועים.

איזון העקרונות שקובעו היטב בפסיקה מול הנסיבות הקונקרטיות שנחשפו בתיק זה תוך אימוץ מושכלות יסוד באשר להיקף התערבותה של ערכאת ערעור מביא לכלל מסקנה, כי יש להותיר את המתחמים בעינם. לא כך באשר לרכיבים נוספים בשיקולי הענישה כשהדגש הוא על חלוף הזמן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 62974-11-15 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי 28 ספטמבר 2016
וכלכלה

לפני כבוד השופטת בכירה דבורה ברלינר, כב' השופט ג'ורג' קרא, סג"נ, כב' השופטת
אסתר נחליאלי-חיאט

המערער

מיכאל גביש – נוכח

ע"י ב"כ עו"ד שמעון דולן, עו"ד ישגב נקדימון, עו"ד שרון קיסר
ועו"ד מיטל רון

נגד

המשיבה

מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי וכלכלה
ע"י ב"כ עו"ד עמית בכר ועו"ד מאור ברדיצ'בסקי

פרוטוקול

פסק דין

1. ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום תל אביב, כב' הש' מ. ברק-נבו. המערער הורשע
בחמישה אישומים בעבירות שיפורטו להלן :

א. באישום הראשון הורשע המערער בריבוי עבירות בכל אחת מהעבירות הבאות –
גניבה בידי מורשה, עבירה לפי סעיף 383 ביחד עם סעיף 393 לחוק העונשין;
קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין;
מרמה והפרת אמונים בתאגיד, עבירה לפי סעיף 425 לחוק העונשין; השפעה
בדרכי תרמית על שערי ניירות ערך עבירה לפי סעיף 54(א)(2) לחוק ניירות ערך.
ב. באישום השני הורשע המערער בעבירות הבאות – גניבה בידי מורשה (ארבע
עבירות), קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (ארבע עבירות), מרמה והפרת
אמונים בתאגיד (ארבע עבירות) והשפעה בדרכי תרמית על שערי ניירות ערך
(ריבוי עבירות).

ג. באישום השלישי הורשע המערער בעבירות הבאות – קבלת דבר במרמה בנסיבות
מחמירות (ריבוי עבירות); הנעה או נסיון להניע אדם לבצע עסקה בנייר ערך,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28 ספטמבר 2016

ע"פ 15-11-62974 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי

וכלכלה

- 1 בעשיית מצג כוזב, עבירה לפי סעיף 54(א)(1) לחוק ניירות ערך (ריבוי עבירות);
- 2 השפעה בדרכי תרמית על שערי ניירות ערך (ריבוי עבירות); עבירה של כלילת
- 3 פרט מטעה בדוח, עבירה לפי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך ביחד עם תקנה
- 4 33(א)(6) לתקנות ניירות ערך (דוחות תקופתיים ומידיים), ביחד עם סעיף 37(ב)
- 5 לחוק נירת ערך (ריבוי עבירות) וסעיף 53(ד) לחוק ניירות ערך (עבירה נמשכת).
- 6 ד. באישום הרביעי הורשע המערער בעבירות הבאות – קבלת דבר במרמה בנסיבות
- 7 מחמירות (ריבוי עבירות); זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, בנסיבות
- 8 מחמירות, עבירה לפי סעיף 418 לחוק העונשין (ריבוי עבירות); מרמה והפרת
- 9 אמונים בתאגיד (ארבע עבירות).
- 10 ה. באישום החמישי הורשע הנאשם בשיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244
- 11 לחוק העונשין.
- 12
- 13 בגין הרשעותיו נגזרו על המערער 5 שנות מאסר (60 חודשים), מאסרים מותנים לתקופות של
- 14 9 חודשים ו-5 חודשים וכן הוטל עליו קנס בסך 150,000 ₪ או 12 חודשי מאסר תחתיו.
- 15
- 16 2. מלכתחילה הוגש הערעור כנגד הכרעת הדין וגזר הדין. ביום 9.5.16 התקיים בפנינו דיון לגופו
- 17 של ערעור. במסגרת הדיון פרשו הצדדים בהרחבה את טענותיהם לעניין הכרעת הדין. בסיומו
- 18 של הדיון המקיף הציע בית המשפט למערער לחזור בו מהערעור על הכרעת הדין. הטעמים
- 19 להמלצת בית המשפט הועלו בפירוט במהלך הדיון. לאחר תקופה קצובה הודיע המערער כי
- 20 הוא מקבל את הצעת בית המשפט וחוזר בו מהערעור על הכרעת הדין, וכך נותר להכריע
- 21 בשאלת גזר הדין.
- 22
- 23 3. ביום 14.7.16 התקיים דיון נוסף במסגרתו נשמעו באריכות טיעוני הצדדים לעניין גזר הדין.
- 24
- 25 **רקע**
- 26
- 27 4. המערער היה מנהל תיקי ניירות ערך ותיק, ובתקופה הרלוונטית לארועים נושא כתב האישום
- 28 (בין חודש ינואר 2006 לחודש יולי 2007) עבד כמנהל תיקים בחברת מרץ, חברה לניהול תיקי
- 29 ניירות ערך בבעלות רמי תמרי (להלן "תמרי"). לקוחותיו הגדולים של המערער, אשר נוהלו
- 30 על ידו בלעדית, היו קופות גמל בניהול בנק מזרחי טפחות (להלן: "חשבון הקופות") וקבוצת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 15-11-62974 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי
28 ספטמבר 2016
וכלכלה

- 1 חשבונות השייכת לאיש העסקים דב לאוטמן ז"ל (להלן: "חשבונות לאוטמן"). בנוסף היו
2 למערער חשבונות נוספים שנוהלו עבור לקוחות פרטיים, חלקם של מכרים אישיים.
3
- 4 5. כתב האישום כנגד המערער הוגש לאחר חקירה של הרשות לניירות ערך (להלן "הרשות").
5 החקירה נפתחה בעקבות פנייתם של נציגי לאוטמן לרשות ולתמרי, לאחר פיתורי המערער
6 מחברת מרץ, שכן נציגי לאוטמן חשדו כי חשבונותיהם נוהלו שלא כראוי ושנוצרו בהם
7 הפסדים משמעותיים. חקירת הרשות לניירות ערך העלתה כי המערער ביצע פעולות אסורות
8 בניירות ערך בחשבונות לאוטמן ובחשבון הקופות שגרמו להפסדים בטוחים בחשבונות אלו
9 ולרווחים בטוחים בחשבונות מקורבי המערער. בעקבות פעולות אלה הורשע המערער, לאחר
10 שמיעת ראיות, באישומים שיוחסו לו, בעבירות שפורטו לעיל. להלן העובדות המפורטות
11 באישומים בקצרה:
12
- 13 6. במסגרת האישום הראשון הורשע המערער בכך שבמהלך מספר ימי מסחר, בין ה-25.1.06 ועד
14 ליום 22.7.07, ביצע פעולות בחשבונות הנפגעים - חשבון הקופות וחשבונות לאוטמן – כאשר
15 כתוצאה מפעולות אלה נגרמו לחשבונות הנפגעים הפסדים בטוחים ונצברו רווחים בטוחים
16 עבור מספר חשבונות של לקוחות מועדפים. בסך הכל גנב המערער מהלקוחות הנפגעים סך
17 של 1,594,558 ₪ לטובת הלקוחות המועדפים.
18
- 19 7. במסגרת האישום השני הורשע המערער בכך שבמהלך ארבעה ימי מסחר פעל במניות חברת
20 פורמולה ויז'ן טכנולוגיים (להלן: "פורמולה") באופן תרמיתי ושלח יד בכספי חשבונות
21 לאוטמן. המערער פעל במניות פורמולה, כך שהעסקאות שביצע השפיעו על תנודות שער מניית
22 פורמולה ועל נפח הפעילות בה. המערער ביצע עסקאות באמצעותן גנב 215,039 ₪ מחשבונות
23 לאוטמן.
24
- 25 8. במסגרת האישום השלישי הורשע המערער בכך שבין חודש ספטמבר 2006 ועד לחודש יולי
26 2007 ביצע עבור חשבונות לאוטמן רכישות בכמויות גדולות של מניות פורמולה, במטרה
27 להעלות את שער המנייה. החל מחודש ינואר 2007 גרם לכך שחשבונות לאוטמן החזיקו ביותר
28 מ-5% ממניות פורמולה ובכך הפך את לאוטמן לבעל עניין בפורמולה. המערער לא דיווח על
29 כך ללאוטמן או לנציגיו ופעל להסתרת עובדה זו בדרכי מרמה וזיוף. המערער גרם לכך
30 שלאוטמן לא דיווח לפורמולה ופורמולה לא דיווחה לציבור על הפיכת לאוטמן לבעל עניין
31 ובהמשך על רכישות לאוטמן שהיו רכישות בעל עניין בחברה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 62974-11-15 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי 28 ספטמבר 2016
וכלכלה

9. במסגרת האישום הרביעי הורשע המערער בכך שבמהלך החודשים דצמבר 2006 עד יולי 2007 שינה את נתוני דו"חות הדיווח אודות חשבונות לאוטמן ושלה לנציגי לאוטמן דו"חות שגויים ופקטיביים.

10. במסגרת האישום החמישי הורשע המערער בשיבוש מהלכי משפט בכך שהסתתר מפני חוקרי הרשות לניירות ערך בשעה שידע כי הם מחפשים אחריו כדי לזמנו לחקירה.

גזר דינו של בית משפט קמא

11. לאחר הרשעת המערער, עתרה המאשימה בפני בית משפט קמא כי יקבעו ארבעה ארועים עבריינים שונים בגין מעשיו ובגין כל אחד מהם עתרה לקבוע מתחם ענישה נפרד. המאשימה סברה כי יש לצבור את המתחמים, אך מאחר וחייבור אריטמתי של המתחמים שהוצעו הסתכם למתחם ענישה גבוה, סברה המאשימה כי יש לקבוע מתחם כולל בטווח שנע בין שש לשמונה שנות מאסר.

12. ב"כ המערער בערכאה קמא עתרה לקביעת מתחם ענישה אחד בגין כל הארועים ולחילופין, באם ייקבעו מספר מתחמי ענישה, לחפיפה בין מתחמי הענישה. ב"כ המערער עתרה להסתפק בעונש של מאסר על תנאי או לכל היותר במאסר שניתן לריצוי בעבודות שירות.

13. בית משפט קמא דן בשאלה האם הארועים בהם הורשע המערער מהווים ארוע אחד או מספר ארועים אשר בגין כל אחד מהם יש לקבוע מתחם ענישה משלו. בית משפט קמא הפנה לפסיקה המנחה בנושא: מבחן הקשר ההדוק, כפי שפורט בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י [29.10.14] (להלן: "עניין ג'אבר"); הפנה לע"פ 3164/14 פן נ' מ"י [29.6.15] ולע"פ 1261/15 מ"י נ' דלאל [3.9.15]. בית משפט קמא הכריע כי בנסיבות העניין יש לקבוע שלושה ארועים נפרדים ובגין הארוע הראשון והשני יש לקבוע מתחם ענישה עצמאי:

- א. הארוע הראשון כולל את אישומים 1 ו-2 במלואם;
- ב. הארוע השני כולל את אישומים 3 ו-4 במלואם;
- ג. הארוע השלישי מתייחס לאישום החמישי, העוסק בשיבוש הליכי משפט ואשר להכרעת בימ"ש קמא הינו זניח יחסית לשאר האישומים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 11-62974-15 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי 28 ספטמבר 2016
וכלכלה

14. בימ"ש קמא פירט את נימוקיו באשר לחלוקת האישומים לארועים נפרדים ועמד על הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע המערער.

א. הארוע הראשון : בית משפט קמא ראה כארוע אחד את העבירות המפורטות באישום הראשון והשני שבוצעו תוך שימוש בחשבון המפצל של חברת מרץ. העבירות עניינן בעסקאות בניירות ערך שבוצעו כך שגרמו להפסדים בטוחים ללקוחות הנפגעים, את הכספים שגנב המערער באותן עסקאות העביר לטובת הלקוחות המועדפים. בית משפט קמא קבע כי קיים קשר הדוק בין העבירות בארוע הראשון : התכנית העבריינית זהה בכל העבירות המרכיבות את ארוע זה, קיימת זהות בקורבנות העבירות וזהות בנהנים מפירות העבירות. ליבת הארוע היא עבירת הגניבה בידי מורשה ויתר העבירות - קבלת הרשאה לפעול במרמה, תרמית בניירות ערך והפרת אמונים בתאגיד - נועדו לאפשר את ביצוע הגניבה.

ב. הארוע השני : בית משפט קמא קבע כי אישומים שלוש וארבע גם יחד יהוו ארוע נוסף, תוך שציון כי יש בכך להקל עם המערער, שכן ניתן היה לראות בכל אחד מאישומים אלה כארוע נפרד. העבירות הנכללות בארוע זה הן העסקאות המתואמות שביצע המערער במניות פורמולה באמצעות חשבונות לאוטמן וכן הטעיית לאוטמן לגבי מצב חשבונותיו באמצעות שליחת דו"חות מזויפים. בית משפט קמא שקל את האפשרות לפיה האישום השלישי והאישום הרביעי מהווים ארועים נפרדים (בשל האפשרות כי העבירות בוצעו לשם הפקת רווחים לטובת המערער) אך העדיף להניח כי העבירות נושא האישומים השלישי והרביעי נועדו להסוות את ההפסדים שהמערער גרם לחשבונות לאוטמן במסגרת הארוע הראשון. בשורה התחתונה נקבע כי קיים קשר הדוק בין העבירות שבאישומים שלוש וארבע, אשר נועדו להסתיר את ההפסדים בחשבונות לאוטמן, על ידי שימוש בשיטות שונות.

15. בהמשך סקר בהרחבה את מדיניות הענישה הנהוגה תוך בחינת הפסיקה הרלוונטית והתאמתה לנסיבות הקונקרטיות.

16. עוד פירט ביהמ"ש את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ועמד על התכנון שקדם לביצוע העבירות, על הנזק הפוטנציאלי והקונקרטי, ועל הסיבות אשר הביאו את המערער לבצע את העבירות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28 ספטמבר 2016

ע"פ 62974-11-15 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי

וככלכלה

17. לסיכום קבע בימ"ש קמא מתחם ענישה לכל ארוע (מבלי להתייחס לאישום החמישי אותו הגדיר כ"זניח" בהשוואה לאישומים הנוספים). ביחס למתחם הארוע הראשון קבע בימ"ש קמא מתחם הנע בין שנתיים וחצי (30 חודשים) לבין ארבע שנות מאסר וחצי (54 חודשים). ביחס למתחם הארוע השני קבע בימ"ש קמא מתחם הנע בין שנתיים (24 חודשים) לארבע שנות מאסר (48 חודשים).

18. בימ"ש קמא לא מצא נסיבות לחריגה לקולא ממתחמי הענישה שקבע וזאת לאחר שהתייחס לנסיבות אפשריות שונות: פגיעה במערער ובבני משפחתו, נזקי ההרשעה למערער, העדר עבר פלילי, חלופ הזמן, העובדה שהמערער לא נטל אחריות למעשיו, דרך ניהול המשפט על ידו גרמה להתמשכות ההליכים.

19. כפועל יוצא של מכלול השיקולים דלעיל מיקם בימ"ש קמא את המערער באמצע כל אחד מהמתחמים שקבע וחפף שנה וחצי בין שני העונשים, כך שנגזר על המערער לרצות חמש שנות מאסר.

הערעור

טענות המערער

20. ב"כ המערער טענו כי שגה בימ"ש קמא בקביעתו כי הרשעות המערער באישומים 1 עד 4 מהוות שני ארועים נפרדים ולא ארוע אחד מהלך שיעלה בקנה אחד עם הוראות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין. לטענת ב"כ המערער היה על בית משפט קמא לראות במסכת האישומים ארוע אחד מתפתח. ב"כ המערער מפנה לכך שעבירות התרמית ואי הדיווח בגין הוגש האישום השלישי ועבירות הזיוף בגין הוגש האישום הרביעי נועדו להסתיר את הפסדי העבירות בגין הוגש האישום הראשון. "אם יש ארוע אחד, ובאישומים אחרים אני מנסה להסתיר או לטשטש אותו, או שהמשקיעים או הלקוחות לא יגלו אותו, זה לראות את זה כארוע נפרד?" (פרוטוקול מיום 14.7.16 עמ' 37)

אליבא דב"כ המערער העבירות כולן היו חלק מאותה תכנית עבריינית, קיים בין העבירות דמיון במעשים, העבירות בוצעו בסמיכות זמן ומקום וכלפי אותם קורבנות. העבירות בגין הוגשו אישומים 3 ו-4 נועדו להסתיר את ההפסדים שנגרמו בגין עבירות אישומים 1 ו-2. כל אלה מלמדים על הזיקה העניינית בין הארוע הראשון לשני, לפיכך היה על בית משפט קמא להתייחס לאישומים כאל מסכת אחת ובגינה לקבוע מתחם אחד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 62974-11-15 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי 28 ספטמבר 2016
וככלכלה

21. באשר למתחם הענישה טענו ב"כ המערער כי שגה בית משפט קמא והחמיר בקביעת מתחם הענישה, זאת הן ביחס למועד ביצוע העבירות והן ביחס למדיניות הענישה הנוהגת. ב"כ המערער ציינו כי העבירות בוצעו בשנים 2006-2007 בעידן שבו לא הושם דגש על הצורך בהחמרה בענישה בעבירות בהן הורשע המערער. בנוסף, ציינו ב"כ המערער כי אף ביחס לענישה הקיימת המתחם שנקבע הינו מפליג בחומרתו ומיקום המערער בתוכו מחמיר עימו. ב"כ המערער הפנו לפסיקה בה נקבעו מתחמי ענישה מקלים בעבירות דומות. גם אם יש מקום להעלות את הרף יש לעשות זאת באופן הדרגתי ובמידתיות. כפועל יוצא מכך עתרה הסנגוריה למתחם ענישה אחד בגין כל האישומים, שתחילתו תהא במאסר שניתן לריצוי בעבודות שירות ועד למאסר בן שנה וחצי עד שנתיים "ואם היו שואלים אותי מה העונש שמתאים לדעתנו, אז הייתי מדבר על השנה וחצי – שנתיים. אך אני מרשה לעצמי לטעון שנבקש לשקול ברצינות עבודות שירות" (פרוטוקול מיום 14.7.16 עמ' 38).
22. הטיעון הנוסף התייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בגדרן: לא הוכח המניע לביצוע העבירות ולקולא יש להתחשב בעובדה כי המערער לא לקח לכיסו את כספי העבירה.
23. באשר לנסיבות האישיות: היה על בית משפט קמא להתחשב בגילו המבוגר של המערער, בעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, במצבו הנפשי והכלכלי הקשה, בעובדה כי הוא המטפל המרכזי באביו הקשיש והחולה. כל אלה מחייבים או לפחות מאפשרים גזירת עונשו לקולא מחוץ למתחם הענישה.
24. באשר לכפירת המערער באשמה, ניהול המשפט וחלוף הזמן: המערער הפנה ללוח הזמנים הרלוונטי, ב"כ המערער פירטו כי כתב האישום הוגש בחודש אפריל 2009, ההוכחות בתיק נקבעו לחודש פברואר 2011 והתנהלו בהתאם ליומנו של כב' בית משפט קמא. סיכומי ההגנה הוגשו ביום 1.1.2014 והכרעת הדין ניתנה ביום 9.6.2015, שנה וחצי לאחר הגשת סיכומי ההגנה.
25. ב"כ המערער טענו כי משחזר בו המערער מערעורו על הכרעת הדין יש לראות בו כמי שנטל אחריות על מעשיו "על מלוא המשמעות וההשלכות לעניין הטיעון לעונש" (פ' מיום 14.7.16, עמ' 30).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 15-11-62974 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי 28 ספטמבר 2016
וכלכלה

26. הסנגוריה עתרה להסתפק במחצית הקנס ששולמה ולפטור את המערער מתשלום המחצית השנייה מפאת קשייו הכלכליים.

27. המערער עצמו שביקש לשאת דברים אמר לבית המשפט "לעניין העונש, החיים שלי הם לא חיים מאז ינואר 2008. אני מהלך ומרגיש כצל נידף ברוח. הזמן הרב שחלף הוא לא באשמתי..." (פרוטוקול מיום 14.7.16 עמ' 46-47). המערער תאר את מצבו הכלכלי והנפשי הקשה, את הנפילה שחוזה מעבודה ב"תפקיד מכובד" "בשכר מכובד" לעבודה בשכר נמוך במשרד עורכי דין. עוד תאר המערער את תמיכתו באביו הקשיש התלוי בו נפשית ופיזית. וכן ביקש כי לאור מצבו הכלכלי הקשה יסתפק בית המשפט בסכום ששילם עד כה.

תגובת המשיבה

28. המשיבה ביקשה להותיר את גזר דינו של בימ"ש קמא על כנו. לטענתה מתחמי הענישה שנקבעו ראויים והענישה שנקבעה הולמת את חומרת המעשים.

29. ב"כ המשיבה הפנתה לפסיקה במקרים דומים אשר נדונו בה עבירות גניבה בקשר עם עבירות בניירות ערך, במקרים אלה נקבעו מתחמי ענישה של בין שנתיים מאסר לארבע שנות מאסר. מתחם הענישה בארוע הראשון שנקבע בין שתי שנות מאסר וחצי לארבע שנות מאסר וחצי הינו מתחם ראוי ובוודאי שאינו מצדיק התערבות ערכאת ערעור. בימ"ש קמא נהג כפי שאמור היה לנהוג כאשר התחשב בנסיבות המקלות בתוך המתחם, ולא ראה מקום לסטות מהמתחם.

30. לגבי חלופת הזמן ב"כ המשיבה הדגיש כי ניהול ההליך המשפטי התארך בגין התנהלות המערער כמו גם בשל אילוצי בית משפט קמא. לטענת ב"כ המשיבה תיקים מסוג זה אורכים זמן וחלופת הזמן לא אמור לשנות את קביעת מתחמי הענישה אלא להוביל לכל היותר לשקילת גזירת העונש בתוכם "אם העונש מוגזם, אני מציע שבית המשפט יתערב" (פ' מיום 14.7.16, עמ' 42).

31. קביעת שני ארועים על ידי בית משפט קמא היתה נכונה ובכל מקרה במידה ויקבע ארוע אחד אזי מתחם הענישה צריך להתרחב ולהתייחס לחומרה שבהצטברות העבירות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 15-11-62974 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי 28 ספטמבר 2016
וככלכלה

32. היבט נוסף לגבי חלוף הזמן אליו התייחס ב"כ המשיבה הוא הטענה כי היתה החמרה בענישה במהלך השנים מאז ביצוע העבירה. ב"כ המשיבה טוען כי גם בעת ביצוע העבירות הענישה על עבירות דומות היתה סביב חמש שנות מאסר תוך הפניה לפסיקה רלוונטית.

דיון והכרעה

33. כאמור המלצנו בפני המערער לחזור בו מהערעור על הרשעתו שכן הכרעת הדין מבוססת, מפורטת ומגובה בממצאים ואין מקום להתערב בה. המערער קיבל המלצתנו וחזר בו מהערעור על הכרעת הדין. מקובל עלינו כי יש בכך נטילת אחריות גם אם מאוחרת, ויש מקום להתייחס לצעד זה בפרופורציות הראויות בשקלול המתחמים.

34. על אף שערכאת הערעור לא בנקל תתערב בענישה שקבע בית משפט קמא, סברנו בנסיבות המקרה כי יש מקום לבחון התערבות בעונש שנגזר. להלן הנימוקים שהכתיבו בסופו של יום את התוצאה אליה הגענו :

ארוע אחד או מספר ארועים?

35. סעיף 40 לחוק העונשין קובע לעניין ריבוי עבירות :

40ג. (א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.

(ג) בגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר – לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 62974-11-15 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי 28 ספטמבר 2016
וככלה

36. בית משפט קמא דן בשאלה האם העבירות בהן הורשע המערער מהוות ארוע אחד או מספר ארועים וקבע כי יש לראות במסכת העבירות בה הורשע המערער ככזו המרכיבה שני ארועים נפרדים. כך נימק בית משפט קמא:

"עתה יש לשאול האם ניתן להרחיק לכת, כשיטתה של ההגנה, ולראות לא רק את כל העבירות הללו כארוע אחד, אלא לראות הן בעבירות אלה, הן בעבירות שהביאו להפקת הרווחים של הנאשם, כאמור באישומים הראשון והשני, כארוע יחיד, באופן שכל העבירות של הנאשם כולן (זולת שיבוש מהלכי משפט), ייחשבו כארוע יחיד. התשובה, לטעמי, היא בשלילה. כאן, יש לפנות לאמור בעניין דלאל (פסקה 25), בהתייחס למקרים שבהם, כעניין של מדיניות משפטית, ראוי "למנוע מצב שבו עבירה הקשורה בעבירה אחרת 'תיבלע' באותה עבירה, ולא תזכה להתייחסות הראויה לה בנסיבות העניין". כאשר פעולות ההסתרה הן כה מגוונות ומאסיביות, כאשר לשמן מבצע הנאשם קשת שלמה של עבירות חדשות, שרובן מורכבות ממעשים שהם לחלוטין עצמאיים ונפרדים זה מזה (תרמית בניירות ערך, אי דיווח בכוונה להטעות, קבלת דבר במרמה, מרמה והפרת אמונים בתאגיד וזיוף כדי לקבל באמצעותו דבר), שעומדות על רגליהן שלהן כעבירות עצמאיות, הרי שאין כל הצדקה לראות בהן חלק מהארוע הקודם. כך, ביתר שאת, כאשר ההנחה שחלק מהעבירות בוצעו רק כדי להסתיר הפסדים שנוצרו כתוצאה מביצוע עבירות אחרות היא הנחה בלבד, שהנחתי לטובת הנאשם (שכן הוא עצמו לא נתן כל הסבר). (עמ' 16 לגזה"ד. הדגשות במקור –ד.ב.)

37. ב"כ המערער טענו כנגד החלטת בימ"ש קמא כי העבירות שביצע המערער יוגדרו כשני ארועים לעניין קביעת מתחם הענישה. לטענתם הרישא של סעיף 40יג (א) לחוק העונשין היא הרלוונטית והמסקנה המתבקשת היא כי כל העבירות, חרף ריבוי, מהוות ארוע אחד.

38. יישום הוראות סעיף 40יג לחוק העונשין נדון בהרחבה בפסיקה. בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י [29.10.14] (להלן "עניין ג'אבר") קבעה כב' הש' ברק-ארז את מבחן הקשר ההדוק לעניין הגדרת מספר עבירות כארוע אחד "בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גזרי ה"אירוע"

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28 ספטמבר 2016

ע"פ 62974-11-15 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי

וככלכלה

1 תיגזר מנסיון החיים, כך שעבירות שיש בינהן קשר הדוק ייחשבו לארוע אחד". (עניין ג'אבר, עמ' 35).

2
3
4 בע"פ 1261/15 מ"י נ' יוסף דלאל [3.9.2015] (להלן "עניין דלאל") קבע כב' הש' סולברג כי על
5 בית המשפט הדן בסוגיה האם בפניו ארוע אחד או מספר ארועים "להעמיד לנגד עיניו את
6 השאלה האם השקפה על העבירות כעל כמה ארועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות
7 העניין בכללותו, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו" (עניין דלאל, עמ' 11).

8
9 39. בתאריך 27.6.16 פורסמה הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 128) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי
10 בענישה), תשע"ו-2016 (להלן "הצעת החוק") ההצעה מתייחסת למספר סוגיות הנוגעות
11 לאופן יישום תיקון 113 לחוק העונשין, ובכלל זה לסעיף 40ג - ריבוי העבירות. הצעת החוק
12 מציעה להחליף את המונח "ריבוי עבירות" במונח "ריבוי מעשים", מציעה לקבוע הגדרה
13 למונח "ארוע אחד" ולהגדיר את מבחניו באופן מצמצם יותר יחסית למבחני עניין ג'אבר
14 ומציעה כי לעבירות חוזרות דומות, המהוות ארועים נפרדים, אפשר יהיה לקבוע מתחם עונש
15 אחד.

16 בדברי ההסבר להצעת החוק מוסבר כי ארוע יוגדר על ידי מבחן טכני הבוחן "אם המעשים
17 בוצעו בקרבת זמן ומקום", ועל ידי מבחן מהותי "הבא לסייג את המבחן הטכני ולאפשר
18 חלוקה לאירועים למרות קרבה בזמן ובמקום". המבחן המהותי כולל שני פרמטרים – זהות
19 האינטרסים המוגנים ומספר הקורבנות. (ראה גם סקירת כב' הש' סולברג בע"פ 5668/13 ערן
20 מזרחי נ' מ"י [17.3.16] המתייחסת לתזכיר החוק).

21
22 40. גם הצעת החוק (שעדיין לא התקבלה) אינה סותרת את קביעותיו של בית משפט קמא,
23 ובנסיבות העניין אנו סבורים כי אין מקום להתערב בשיקול דעתו של בית המשפט אשר קבע
24 כי מדובר בשני ארועים נפרדים ובשני מתחמי ענישה.

25 בית משפט קמא יישם את מבחן הקשר ההדוק ופרט בהרחבה נימוקיו לקביעת שני הארועים
26 ויש ממש בהבחנה שנעשתה בין מסכת העבירות בכל ארוע וארוע. לדעתנו לא ניתן לראות
27 בהבחנה כהבחנה מלאכותית כאמור בעניין דלאל.

28 יתכן שניתן היה לקבל הנמקה הרואה בכל הפרשה ארוע אחד, במיוחד כך לו היו מובאים בפני
29 בית משפט קמא ממצאים המצביעים על כך שהעבירות באישומים שלוש וארבע הן פועל יוצא
30 ממסכת העבירות באישומים אחד ושתיים ונועדו לכסות עליהם. כאמור, בהעדר ממצאים
31 מוחלטים בנושא לא ראינו להתערב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28 ספטמבר 2016

ע"פ 15-11-62974 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי

וככלכלה

ובגדר למעלה מהנדרש: גם קבלת הטענה כי מדובר בארוע אחד לא בהכרח היתה משנה את התוצאה המשוקללת אליה הגענו.

מתחם הענישה

41. ב"כ המערער טוענים כי מתחמי הענישה שנקבעו אינם הולמים את נסיבות המקרה הנדון. לחלופין עותרים ב"כ המערער לחריגה לקולא ממתחמי הענישה נוכח הנסיבות שפרטו בהרחבה, הן בנימוקי הערעור הכתובים והן במהלך הדיונים.

42. בית משפט קמא קבע שמתחם הענישה בגין הארוע הראשון נע בין שנתיים חצי (40 חודשים) לארבע וחצי (54 חודש) שנות מאסר. נזכיר כי במסגרת הארוע הראשון הורשע המערער ב 140 עבירות של גניבה בידי מורשה, 140 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 136 עבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד, 378 עבירות של השפעה בדרכי תרמית על שערי ניירות ערך ו-4 עבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד. במסגרת העבירות גנב המערער סך של למעלה מ-1,800,000 ₪. המספרים מדברים בעד עצמם.

בגין הארוע השני מתחם הענישה נקבע כנע בין שנתיים (24 חודש) לארבע (48 חודש) שנות מאסר. במסגרת הארוע השני הורשע המערער ב-59 עבירות של השפעה בדרכי תרמית על שער ניירות ערך, 11 עבירות של הנעה, או נסיון להניע אדם לבצע עסקה בניירות ערך, בעשיית מצג כוזב, 43 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 7 עבירות של כלילת פרט מטעה בדו"ח, 32 עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, בנסיבות מחמירות, ו-4 עבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד.

בגין הארוע הראשון גזר בית משפט קמא שלוש וחצי שנות מאסר ובגין הארוע השני גזר שלוש שנות מאסר וחפף שנה וחצי בין העונשים.

43. לאחר שקראנו ושבונו ובחנו את גזר הדין, נימוקי הערעור המקיפים, והאסמכתאות השונות שהוצגו בפנינו במהלך הדיונים בערעור מסקנתנו היא כי מתחמי הענישה הולמים את מסכת העבירות המפורטת בכל אחד משני הארועים.

44. כך גם לא מצאנו מקום לסטות ממתחמי הענישה. התערבותנו שהיקפה יובהר בהמשך נוגעת למיקום בתוך המתחם ולחפיפה בין העונשים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 11-15-62974 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי 28 ספטמבר 2016
וכלכלה

להלן נימוקינו בקצרה:

א. בית משפט קמא עיגן את קביעת המתחמים בפסיקה הקיימת. תוך אבחון נסיבות המקרים שהוזכרו מהמקרה הנוכחי. ניתן משקל הולם לעובדה כי המערער ניהל הליך משפטי זאת בהשוואה למקרים בהם נגזר הדין במסגרת הסדרי טיעון בין הצדדים.

הצדדים הגישו אסופות פסיקה לתמיכת טיעוניהם, השוו את הנתונים השונים בפסקי הדין – מספר העבירות, חומרתן, אורך התקופה במהלכה בוצעו העבירות, היקף הפגיעה הכלכלית שהסבו העבירות, נטילת אחריות מצד הנאשם או כפירה וניהול הליך, השבת הכספים לנפגעי העבירה, נסיבות אישיות של הנאשמים וקרובי משפחותיהם וכן הלאה. כל מקרה בהתאם לנסיבותיו הייחודיות, כל אלה נבדקו, נשקלו ואוזנו כראוי על ידי בית המשפט.

בע"פ 4430/13 נתנאל שרון נ' מדינת ישראל (31.3.14) פסקה 22 לפסק דינו של כב' הש' דנציגר, נאמר כדלקמן:

"באשר למתחם הענישה ההולם; לא מצאתי כי בית המשפט שגה בקובעו שמתחם הענישה בעניינו של הנאשם יכול עונש מאסר בפועל לתקופה של 2-4 שנים, בתוספת עונש מאסר על תנאי וקנס משמעותי. גם לא מצאתי כי מדובר בקביעה מחמירה, בשים לב למגמת הענישה המחמירה שעולה מפסיקתו של בית משפט זה בעשור האחרון בכל הנוגע לעבירות כלכליות [ראו ענין טופז בעמ' 250-251; ע"פ 4666/12 גורבץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.11.2012); עניין עדן בפסקאות 22-23]"

המסקנה כאילו נקבעה בעניינינו ומתחמי הענישה שקבע בית משפט קמא הולמים את הפסיקה הקיימת.

העבירות הרבות בהן הורשע המערער פגעו בערכים חברתיים אותם פירט בית משפט קמא. גם לטעמנו לא ניתן להתעלם מריבוי העבירות, התחכום בביצוען, המעילה באמון הלקוחות הנפגעים כמו גם מהפגיעה באמון ציבור המשקיעים בשוק ההון. עבירת הצווארון הלבן מתאפיינת בכך ש"חרף אופייה 'הנקי' היא 'מלוכלכת' לא פחות, ונזקיה אף עולים במקרים רבים על נזקיהן של עבירות רכוש מסורתיות". ונצטט מע"פ 9788/03 מדינת ישראל נ' גולן, פ"ד נח(3) 245, 250 (2004):

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28 ספטמבר 2016

ע"פ 62974-11-15 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי

וככלכלה

"העבריינות הכלכלית בתחומי החברה והכלכלה היא לרוב מתוחכמת, מסתייעת באמצעים מודרניים של הפקת מידע, וקשה לגילוי. נזקיה קשים לחברה בכללותה, למשק הכלכלי, ולאנשים הפרטיים הנפגעים ממנה במישרין. על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הרובצת לפיתחה של העבריינות הכלכלית המתוחכמת, את היקף הקרבנות העלולים להיפגע ממנה, את הקושי והמורכבות שבאיתורה ואת ההוקעה הברורה של יסודות השחיתות וניצול עמדות הכח, השליטה והמידע הכרוכים בביצועה. על המסר העונשי לשקף בבירור את תגובתה המחמירה של החברה על מעשים של הפרת נאמנות בשימוש בכספי הזולת תוך ניצול כח המשרה".

איזון העקרונות שקובעו היטב בפסיקה כמפורט לעיל מול הנסיבות הקונקרטיות שנחשפו בתיק זה תוך אימוץ מושכלות יסוד באשר להיקף התערבותה של ערכאת ערעור הביא אותנו כאמור לכלל מסקנה כי יש להותיר את המתחמים בעינם. לא כך באשר לרכיבים נוספים בשיקולי הענישה כשהדגש הוא על חלוף הזמן.

ב. חלוף הזמן: בית משפט קמא התייחס לשאלת חלוף הזמן במסגרת שקילת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה וקבע כי אף שחלף פרק זמן ארוך ממועד ביצוע העבירות ועד לגזירת הדין עדיין אין מדובר בפרק זמן הארוך במידה יוצאת דופן ביחס לתיקים מסוג זה. בנושא זה אנו חלוקים על ביהמ"ש.

בע"פ 2103/07 אביהו הורביץ נ' מ"י (31.12.08) נאמר כדלקמן:

"העיקרון המקובל על כולנו הוא כי על העונש להינתן, ולהתבצע, קרוב ככל הניתן למועד ביצוע העבירה ולעומת זאת עונש הניתן זמן רב לאחר ביצוע העבירה מאבד הרבה מכוחו המרתיע, כאשר מנגד רואים את הנאשם בתקופה זו כמי שנשא בעונש, כאשר חרב הדין מתהפכת מעל לראשו (ע"פ 2848/90 אסא נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(4) 837, 840 (1990))."

נזכיר כי, העבירות בוצעו בין חודש ינואר 2006 לחודש יולי 2007, כתב האישום הוגש כשנתיים לאחר מכן בחודש אפריל 2009. המערער החליף פעמיים את הייצוג המשפטי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28 ספטמבר 2016

ע"פ 62974-11-15 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי

וכלכלה

1 טרם תחילת המשפט כך ששלב ההוכחות החל רק בחודש מרץ 2011. סיכומי ההגנה הוגשו
2 ביום 1.1.2014 וגזר הדין ניתן ביום 16.9.2015, תשע שנים לאחר ביצוע העבירות.

3
4 נציין בהקשר זה כי בהצעת החוק מוצע כי חלופ הזמן יהיה נסיבה אשר תאפשר, במקרים
5 מתאימים, אף לחרוג ממתחם הענישה לקולא. בפרשה הנוכחית ההקלה עם המערער
6 תבוצע בתוך מתחמי הענישה ולא תחרוג מהם, אך הטעמים להצדקתה של חריגה
7 ממתחם הענישה רלוונטיים גם לעניינינו :
8

9 "נסיבה נוספת העשויה להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם היא
10 חלופ זמן רב ממועד ביצוע העבירה... נוסף על כך, במקרה שבו נמשכים
11 ההליכים המשפטיים שנים ארוכות, הימשכות ההליכים עצמה – אם
12 אינה באשמת הנאשם – היא לעיתים בגדר עינוי דין לנאשם, ומוסיפה
13 לעונשו."
14

15 אנו סבורים כי חלופ הזמן, ובייחוד חלופ הזמן ממועד הגשת סיכומי ההגנה ועד למועד
16 גזירת הדין מצדיקים התייחסות מיוחדת, מעבר לזו שניתנה במסגרת גזר הדין של בית
17 משפט קמא.

18
19 ג. בנוסף, לקחנו בחשבון את חזרתו של המערער מערעורו על הכרעת הדין ואנו רואים בכך
20 נטילת אחריות, גם אם מאוחרת, על מעשיו והכרה בחטא.

21
22 ד. באשר לטענת ב"כ המערער לקביעת ענישה בהתאם לרף הענישה שהיה נהוג בעת ביצוע
23 העבירות. ככלל נקבע בפסיקה בהקשר זה, עוד טרם תיקון 113 לחוק העונשין כי "לא
24 קיימת לנאשם זכות קנויה כי יושת עליו עונש ברמה מסוימת בשל העבירה בה הורשע
25 או כי בית המשפט לא יחמיר בעונשו מעבר לרמת הענישה הנוהגת במועד ביצוע
26 העבירה" ע"פ 7014/06 מדינת ישראל נ' לימור (4.9.2007).

27 הדברים נכונים גם כיום, לאחר חקיקת תיקון 113, הקובע מפורשות בסעיף 40ג (א) כי על
28 בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה בהתאם למדיניות הענישה הקיימת בעת גזירת
29 הדין: "בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם
30 לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת
31 הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28 ספטמבר 2016

ע"פ 11-15-62974 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי

וכלכלה

בסעיף 40ט"ו. (וראה גם רע"פ 3612/16 אסור נ' מדינת ישראל (15.5.06). מקובל עלינו כי החמרה בענישה צריכה להיעשות בהדרגתיות. דא עקא, בדיקת הפסיקה במיוחד זו המתייחסת לגניבה בידי מורשה מצביעה על כך שיש ממש בטענת המדינה ולפיה הענישה בתיק זה אינה חורגת ממדיניות הענישה גם בהשוואה לתקופה בה בוצעו העבירות שהדגש הוא על ריבוי. ועל כל אלה יש ממש בטענת המדינה כי לא חל שינוי של ממש בנורמת הענישה וכי על עברות כדוגמת אלה שבפנינו, במיוחד בהינתן ריבוי, הוטלה ענישה מחמירה גם בעבר.

סוף דבר

45. בית משפט קמא הטיל על המערער 42 חודשי מאסר בגין הארוע הראשון ו-30 חודשי מאסר בגין הארוע השני. אנו מעמידים את המאסר בגין הארוע הראשון בתוך המתחם שקבע בית המשפט על 35 חודשים ובגין הארוע השני על 25 חודשים. 20 חודשים יהיו חופפים זה לזה, כך שעל המערער לרצות 40 חודשי מאסר בפועל, יתר רכיבי הענישה יותרו בעינם. 46. לא מצאנו לנכון להענות לבקשה להפחית מגובה הקנס.

ניתן והודע היום כ"ה אלול תשע"ו, 28/09/2016 במעמד הנוכחים.

אסתר נחליאלי חיאט, שופטת

ג'ורג' קרא, שופט, סגן נשיא

דבורה ברלינר, שופטת בכירה [אב"ד]

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28 ספטמבר 2016

ע"פ 62974-11-15 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי
וכלכלה

ב"כ המערער: חברי עו"ד דולן בדיון הקודם, ביקש להתחשב לאור מצבו הבריאותי הקשה של האב, ומצבו התדרדר כשהמערער סיפר לו על כל מה שארע בעשר השנים האחרונות, האב לא ידע על הדיון הפלילי, האב קשיש, המצב מאוד קשה. לכן אבקש לאור הנסיבות החריגות, שתחילת ריצוי העונש תידחה לתחילת פברואר 2017, לא מדובר בתקופה חריגה, מפנה לפס"ד ממך שכב' השופט כבוב נעתר לבקשת המערער שם.

ב"כ המשיבה: אנו מתנגדים להארכה עד 1.2.17, אלא לאחר החגים. בתיק זה התמשכו ההליכים מעבר לצפי הסביר, ולא נראה לנו שיש עוד מקום להארכה.

ב"כ המערער: עו"ד דולן ביקש בדיון הקודם, מדובר ביתרת הקנס, המערער שילם 100,000 ₪, ונותרו לשלם 50,000 ₪, מצבו הכלכלי קשה, אבקש לחלק את היתרה לתשלומים קטנים כדי שהוא יעמוד בתשלום. הוא היה אמור לשלם עד 1.3.16.

החלטה

המערער יתייצב לריצוי עונשו ב- 1.1.17. על המערער להתייצב בתאריך זה בכלא ניצן, אלא אם כן תהיה הוראה אחרת. הסנגורים ידאגו לתהליכים המיון והשיבוץ עד למועד זה.

באשר לקנס המערער ישלם את מלוא תשלום הקנס עד לכניסתו למאסר דהיינו עד 1.1.17, אם ישלים את מלוא הקנס עד לתאריך זה לא ישא הקנס הפרשי פיגורים או כל תוספת אחרת.

הערבויות הקיימות בתיק זה ישארו בעינן ויבטיחו את התייצבותו לריצוי המאסר. צו עיכוב היציאה מן הארץ ישאר בעינו.

ניתנה והודע היום כ"ה אלול תשע"ו, 28/09/2016 במעמד הנוכחים.

אסתר נחליאלי חיאט, שופטת

ג'ורג' קרא, שופט, סגן נשיא

דבורה ברלינר, שופטת בכירה [אב"ד]

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28 ספטמבר 2016

ע"פ 62974-11-15 גביש נ' מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי
וכלכלה

1

הוקלד על ידי ליאת כהן